

گذر ، عروسی نوین

اینک آن روز نوین
حمد و سپاس نوین را بسراییم .
مسيح ، داماد نوین ،
آن دنيای نوین را به ما ارزاني می دارد .

ای مسيح ، تو که فرزندان آدم را بر می خيزانی ، طعم مرگ را چشیدی
و با مرگت به مردگان زندگانی می دهی .
و قدرت شيطان را نابود می سازی ،
زندان مردگان را متلاشی و آدم را به رستاخيز می رسانی .
ما را در روز آمدن پر جلالت سزاوار ساز
که در ملکوت تو شادمان گردیم .

در اين شب اسرار آمييز ،
پسر خدای عالم ، مرگ را در هاویه معدهوم کرد .
او به ملاقات خفتگان آمد و کنار آنان آرمید .
عطر او مردگان را معطر ساخت ، تا زندگانی نوينی یافته ،
او را مدح و ثنا نمایند .

ای کليساي مقدس ، وجود و شادي نما
داماد را که تو را با صليبيش نجات بخشيد ، فر و جلال ده .
با رستاخيز خود ، قدرت مرگ را در هم شکست ،
و آدم و فرزندانش را وارث ملکوت نوين ساخت .

ای مسيح ، اى خداوند ، ما تو را می ستاييم ،
تو که با مرگ خود ، کليسا را به عنوان عروس خويش برگزیده و با او عهد بستي
و با جاري شدن خون از تو ، مهريه اش را ثبت کردي ،
محبت تو ، تمام قرون را در بر می گيرد .